

Χρυσή 24/7/69

Μιά εξαιρετική παράσταση

Η «ΕΙΡΗΝΗ» ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Όμολογούμε πως με κάποιο ασήμινο καρδιάς πηγαίναμε στο αρχαίο θέατρο της Σαλαμίνας εκείνη τη νύχτα της Παρασκευής. Φοβούμασταν και την παράσταση, την ποιότητα της, φοβούμασταν όμως ακόμα περισσότερο το θέμα της προσέλευσης του κοινού, που δεν συνήθισε ακόμα σ' αυτό του είδους τὰ θεάματα. Η άπτική κωμωδία δεν είναι «παίξε—γέλασε». Είναι, κατά την άποψη μας, το πιο δύσκολο είδος θεάτρου. Και τούτο γιατί είναι το πιο «μοντέρνο», το πιο πρωτοποριακό για την εποχή του. Κι' οι δικές μας δυνάμεις δεν μπορούσαν παρά νάναι άπειρες ακόμα, έχοντας μάλιστα όπ' όση και το επιπρόσθετο γεγονός, ότι ο χορός άποτελούνταν αποκλειστικά από χορευτές έρασιτεχνικού συγκροτήματος της ΕΔΟΜ.

Για όλους αυτούς τους λόγους ύπηρεσε πραγματικά μεγάλη ή συγκίνηση μας όταν βρήκαμε τον χώρο του αρχαίου θεάτρου κυριολεκτικά κατάμεστο από κόσμο, πούχε έλθει εκεί κι' από μακρυνά ακόμα χωρία. Και το κυριώτερο, όταν ήρθαμε αντιμέτωποι με μία παράσταση άξιολόγου επιπέδου, μία παράσταση

που κατόρθωσε να μεταδώσει με τον πιο άμεσο τρόπο τὰ τόσο ζωντανά μηνύματα του Άριστοφάνη στο πιο πλατό κοινό.

Ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης, που σκηνοθέτησε την «Ειρήνη», προσεγγίζοντας σωστά το άριστοφάνειο πνεύμα φρόντισε να της δώσει όσο μπορούσε πιο λαϊκό χρώμα, χωρίς όμως ταυτόχρονα να έκχυδαίσει την παράσταση. Πέρα άπ' αυτό, φρόντισε να προσδώσει σε κάποια σημεία

άνθρωπο κι' ή Όπώρα (Μ. Καυκαρίδου) και Γιορτή (Μ. Σπράτη). Σωστά δοσμένοι όλοι οι ρόλοι. Ίδιαίτερα επιβλητικοί οι δυο πρώτοι.

Όλα τὰ άλλα κινούνται μέσα σ' ένα άσυγκράτητο κέφι άλλα και ύποβλητικότητα, σε μία πανηγυριώτικη, στο μεγαλύτερο μέρος της, άτμσφαира, όπου πληθωρικός, ανεξάντλητος προβάλλει ο Τρυγαίος (Βλ. Καυκαρίδης), ο χωρικός της Άττικής, που ξεκινά όλος «φρωμίλα» (πολύ συμβολικό) για να φτάσει στον Όλυμπο και να τὰ πει ένα χεράκι στους θεούς, που αφήνουν τους ανθρώπους να πεσοκόβονται (τόν καιρό, που γράφτηκε το έργο οι πόλεμοι σπάραζαν το κορμί της Ελλάδας).

Πλάι στον ώραίο Τρυγαίο του Καυκαρίδη, θαυμάσιο συμπλήρωμα ο Δούλος του Χρ. Παπαδόπουλου. (Καλός κι' ο δεύτερος Δούλος του Άν. Χ. Γεωργίου κι' οι κόρες του Τρυγαίου Άντρη Άλεξάνδρου και Ντιάνα Μαυρογένη). Κι' ή μαφία όμως με τον Ίεροκλή (Χρ. Έλευθεριάδη) και τους έμπόρους τών δ' πλαν (Π. Φιλλιππίδη, Ν. Νικολαΐδη, Στ. Χριστοφίδη, Χρ. Κασουλίδης), κείνους δηλαδή, που άποθούν από τον πόλεμο, δοσμένη στα σωστά της άριστοφάνεια μέτρα.

Εκείνο, όμως, που άποτελεί την ραχοκοκκαλιά της «Ειρήνης» είναι ο χορός της. Ένας χορός, που θρίσκειται σχεδόν συνεχώς στην σκηνή, προσφέροντας με την διαρκή του κίνηση την άρμονική ανέλιξη της παράστασης.

Η Πατρίτσια Τόμβιου, πούκανε τις χορογραφίες, δούλεψε σκληρά κι' όμολογουμένως επέτέλεσε άθλο, κατορθώνοντας να προβάλλει μέσα από έρασιτέχνες ένα χορό, που ενώ δεν ύστερώσε και πολύ από άποψης τεχνικής από χορούς επαγγελματιών ήθοποιών, είχε το πλεονέκτημα ενός συνόλου όλο δυναμικό, όλο άγνη πηγαϊότητα. Σε πολλές περιπτώσεις οι γυλιάδες του αρχαίου θεάτρου έξέπασαν σε άύθρομητα χειροκροτήματα, χαριετίοντας τους άκούραστους χορευτές στις διαρκώς έναλλασσόμενες φιγούρες τους. Καταχειροκροτήθηκε επίσης ο Μίκης Κλάρκ με τον χορό του δρεπανιού.

Άξια στάθηκε επί κεφαλής του χορού ο Άντρέας Νικολής. Στην τόση επιτυχία της παράστασης συνέβαλαν όμως και άλλοι ουσιαστές παράγοντες. Κι' αυτοί είναι ή πολύ πετυχημένη μουσική του Στέλιου Άργύρη, που όρθα χρησιμοποίησε για τον σκοπό αυτό το λαϊκό μοτίβο, φέρνοντας ακόμα με τόλμη μέσα και όλόκληρο άπόσπασμα από το «Άξιόν Έστι» του Μ. Θεοδωράκη.

Και το όλο φαντασία σκηνικό του Γιώργου Μαυρογένη, που κατόρθωσε, με τέλεια γνώση της οικόνομίας του σκηνικού χώρου, να ποκνώσει την άτμσφαира του έργου — πολύ εύτυχης σύλληψη εκείνη ή κολώνα, που ανεβάσει στα νέφη του Όλύμπου. Στόν Γ. Μαυρογένη άνήκουν και οι μακέτες των κοστούμιών (έκτελέσει Σταματίας Δρακοπούλου).

Και τελικά εκείνη ή λαγαρή μετάφραση του έργου από τον άξέχαστο μας Θεόδωρο Πιερίδη, που τόσο θά χαίρονταν αν ήταν μαζί μας εκείνη τη νύχτα.

Η «Ειρήνη» του Όμίλου Άρχαίου Δράματος δεν τέλειωσε ακόμα τον κύκλο της. Άντίθετα, μόλις τώρα άρχισε. Στις 8 του Αυγούστου θά παρουσιαστεί στο άμφιθέατρο της Σχολής Τυφλών στη Λευκωσία και στις 22 Αυγούστου στο αρχαίο θέατρο του Κουρίου. Κι' όπωσδήποτε οι παραστάσεις αυτές θάναι ακόμα πιο τέλειες (έξερπνώντας όρισμένες τεχνικές άνωμαλίες, που παρουσιάστηκαν στους συγχρονισμούς με τὰ μεγαφωνα).

Μη τις χάσετε λοιπόν!

Π. ΠΑΙΟΝΙΔΗ

και μία επικαιρότητα. Κι' αυτό το δέχτηκε μ' εύθυμία το κοινό.

Όλα στην «Ειρήνη» έχουν μία έντονα λαϊκή θυμοσοφία. Όλα αντικρύζονται μέσα από το λαϊκό, το καθαρά λαϊκό πρίσμα. Άκόμα και οι θεοί ανθρωποποιούνται στο έπακρο (Έρμης — Κ. Τόμβιος) ή γελοιοποιούνται (Πόλεμος—Α. Ποταμίτης, Άντάρας — Ήρ. Παναγλή). Η παραμένουν θουδοί, όπως στην περίπτωση της θεάς Ειρήνης (Π. Τόμβιος) για να παραμεινουν άπλωσ ένα ώραίο σύμβολο. Βουδές, αλλά πολύ προσιτές στον

Αύριο στο Κούριο

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ ΝΕΑΡΟΥ ΠΙΑΝΙΣΤΑ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ. (Του ανταποκριτή μας). — Στην πόλη μας θρίσκειται αυτές τις μέρες και ο νεαρός καλλιτέχνης του πιάνου Νικόλας Γ. Οικονόμου, υίος του διευθυντή του Γραφείου Έργασίας της πόλης μας κ. Οικονόμου. Ο νεαρός Οικονόμου άφιχθη στην νήσο από την Μόσχα, όπου σπουδάζει στη Μουσική Ακαδημία.

Τόν συναντήσαμε στο Δημοτικό Μέγαρο, όπου είχε πάει σε σχέση με τη συμμετοχή του στο Πάγκυπριο Καλλιτεχνικό Θεατικό. Σεμνό κι' εύγενικό παιδί ο νεαρός καλλιτέχνης.

Την Παρασκευή (αύριο) θα δώσει συναυλία πιάνου στο αρχαίο θέατρο του Κουρίου. Στο μεταξύ, έπαισκέφη το ΡΙΚ όπου ήχογράφησε μία σειρά εκτελέσεις του στο πιάνο, που θά μεταδοθούν σύντομα από το Ραδιόφωνο και την Τηλεόραση.

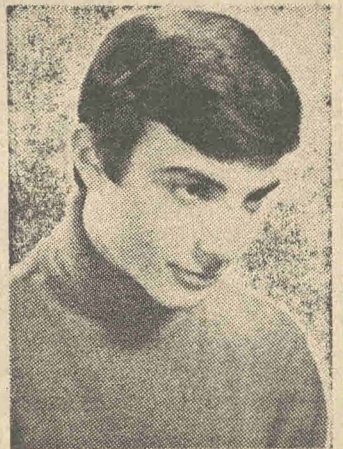
Ρατοίμε τον νεαρό καλλιτέχνη από ποιά ήλικία άρχισε ν' ασχολείται με το πιάνο και μας πληροφορεί πως είναι από την ήλικία τών 5½ χρόνων.

Έτις αρχικές μουσικές γνώσεις, λέει, τις πήρα από τη θεία μου, καθηγήτρια του πιάνου Ρίτα Οικονόμου, άργότερα δε συν

νέχισα τὰ μαθήματα στον καθηγητή κ. Άρβανιτάκη.

—Νομίζω έκερίβετε ένα θραείο στην Άθήνα πριν πάρετε ύποτροφία για σπουδές στη Μόσχα.

—Ναί, σε ήλικία 11 χρόνων πήρα μέρος στον διαγωνισμό Καίτης Παπαϊωάννου στην Άθήνα.

Ο Νικόλας Γ. Οικονόμου.

Σ' αυτόν τον διαγωνισμό κέρδισα το θραείο και μετά από λίγο καιρό πήρα την ύποτροφία.

Ένα αξιόλογο καλλιτεχνικό ταλέντο ο Νικόλας, που συνεχώς καλλιεργείται και ώριμάει στις πιο εύνοϊκές γι' αυτό συνθήκες.

Του εύχόμαστε επιτυχία στη συνέχεια και άποπεράτωση τών σπουδών του.

ΔΙΑΛΕΞΗ ΤΟΥ ΣΙΑΦΚΑΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ο γνωστός ήθοποιός και σκηνοθέτης Νίκος Σιαφκάλης προσεκληθη και θα δώσει σήμερα Πέμπτη και άρα 8.30 μ.μ. διάλεξη στη φιλολογική ταβέρνα «Άπόφασις Δέλτα» Λεμεσού με θέμα «Το Κυπριακό, το Έλληνικό και το ξένο θέατρο».

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟ

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ, 23 (Του ανταποκριτή μας). — Την Παρασκευή (αύριο) και άρα 7.00 μ.μ. ο κ. Άντης Ν. Παρτζίλης, άνοίγει έκθεση ζωγραφικών πινάκων του, στην αίθουσα του Ξενοδοχείου «GOLDEN MARIANA».

Η έκθεση θά παραμείνει άνοικτή μέχρι και της 30ής Ίουλίου, 1969. Άρες επίσκεπτών: Σάββατο και Κυριακή: 10.00 π.μ. — 12.00 μ.μ. και άπό 5.00 — 8.00 μ.μ. Καθημερινός: 5.00 μ.μ. — 8.00 μ.μ.

Ο νεαρός ζωγράφος είναι γνωστός και από προηγούμενες έκθεσεις του. Τόν πνρ. Μάιο έξέθεσε έργα του, στην Αίθουσα Φιλίας στην Πράγα — όπου και σπουδάζει σκηνογραφία Θεάτρου και Τηλεόρασης — με μεγάλη επιτυχία και με πολύ εύμενη κριτικά σχόλια.